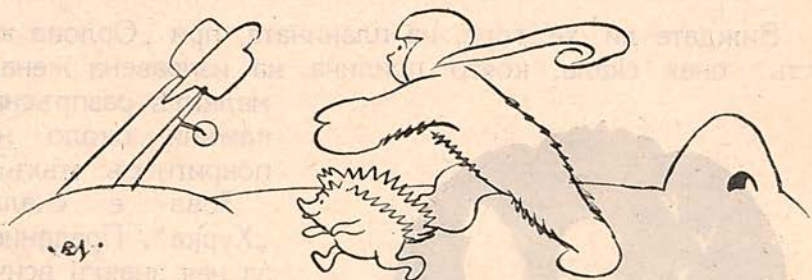

Мешко бързо разрови сняга. Всредъ развалинитѣ на разбития аеропланъ лежаха въ безсъзнание трима едри,

здрави мъже. По лицето на единия Мешко веднага позна авиатора на богатия търговецъ отъ Каиро.

— Това сж мои приятели! — зарадва се Мешко и почна да ги трие съ снягъ, за да ги свѣсти . . .

(Ще продължи въ следнитѣ книжки)

Николай Фоль

ЗАМИНАЛА

Не видѣ никой тежката зима,
Какъ бѣли накити дигна,
Толкозъ пързалки какъ ги зарина
И какъ се изгуби леда?

Презъ нощъ заминала тя на северъ,
Отъ югъ тъй получила писмо:
„Пролѣтъта праща златенъ си деверъ
Съсь тежки закани на чело:

Да се разчистятъ зимни премѣни,
Да се прогони студа,
Че скоро идва и ще разстели
Китни дарове пролѣтъта“.

Цано Лазаровъ